

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Clara Raphael

Citation: Fibiger, Mathilde: "Clara Raphael", i Fibiger, Mathilde: *Clara Raphael*, udg. af Lise Busk-Jensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 255.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-fibiger01-shoot-idm140403938755152/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Clara Raphael

Til søsteren Anna (f. 1826) skriver hun således i februar 1850: »Har du nogen Sinde været saa gennemtrængt af Foraaret som i Aar? Jeg aldrig. Det forekommer mig, som om et lignende Foraar var i min Sjæl. Jeg føler, hvad det er at leve, at kæmpe og at sejre (...) savner du aldrig Frihed?»; i romanen formuleres passagen således: »Jeg føler Spiren til uendelig Rigdom i mig selv, veed, at Foraaret om et par Maaneder kommer (...) saa kommer ogsaa Guds vidunderlige Kraft, og bringer hvert Frø i min Sjæl til at spire». Den 23. marts samme år skriver hun til Anna: »derfor, endelig, øve sig mine egne Tanker som smaa Fugle, der gerne vilde følge deres Brødre til den lyse Verden, der er over det materielle Livs, en sætning som et halvt år senere bliver til den centrale formulering i romanen; »Derfor hige mine Tanker, som smaa Fugle, der skulle prøve Vingen, efter at følge deres Brødres dristige Flugt imod Lyset og Livet« (brevcitaterne fra Marg. Fibiger 1891, s. 44 og 38; *Clara Raphael*-citaterne s. 42 og 27).

Frihed og selvudfoldelse er nøglebegreber såvel i Fibigers private breve som i debutromanen. Den frihed, hun så brændende ønskede sig, fandt hun næsten mirakuløst i skriveprocessen. Hendes breve emmer af eufori over tilsyneladende at kunne skrive sig ud i friheden, ud af sin bornerte hverdag og ud over den kønrolle, hun efterhånden gav skylden for alt ondt.

3. To søstre og deres døde bror

Mathilde havde både tiden og sin gode formuleringsevne med sig, men forholdet til storesøsteren Ilia og broderen Adolf er et tredje vigtigt moment i forståelsen af, hvordan en så ung pige på få måneder kunne skrive en bog med en så stor gennemslagskraft.

Clara Raphael består af 12 breve skrevet for de 11's vedkommende af Clara til veninden Mathilde. Som nævnt går mange af Fibigers formuleringer fra de private breve direkte igen i Claras fiktive breve til den fiktive Mathilde. Det er derfor nærliggende at tro, at Clara er et dæknavn for forfatterinden selv. Sådan blev bogen også læst i samtiden, hvor Mathilde Fibiger ofte slet og ret kaldtes Clara